

saa at man undgaar Anlægget af den dyre Viadukt med de deraf følgende dyre Arealerhvervelser, vil der i Virkeligheden ikke fra nogen Side kunne rejses begrundede Indvendinger derimod. Naar der er Trang til Udvidelse — og det erkender jeg, at der er —, og naar man ved at flytte Stationen et lille Stykke paa samme Side af Byen kan fjerne saa godt som alle de Ulemper, der klæber ved den nuværende Ordning, ser jeg ikke rettere, end at kun de mest smaaborgerlige Hensyn kan rejse Indvendinger derimod. Det er muligt, at denne Ordning vil blive dyrere end den, som den højtærede Minister foreslaar, men jeg er — det indrømmer jeg — altid bange for at faa daarligt Anlæg gennemført, fordi det er noget billigere end andre, som ligger for. Og kan man virkelig faa gennemført en god Ordning, som kan vare i mange Aar, ved at gaa til en noget større Bevilgning end de foreslaaede, foretrækker jeg altid det. Jeg er imidlertid ingenlunde sikker paa, at det at flytte Stationen noget længere Nord paa, saaledes som Statsbanerne helst vil, nødvendig vil medføre en meget større Bekostning, naar man til de 90,000 Kr., som allerede er nævnte, lægger det Beløb, som vil medgaa til de dyre Arealerhvervelser og til Anlægget af den absolut nødvendige Viadukt, i hvert Fald vil jeg indtrængende henstille til saavel den højtærede Minister som til det ærede Finansudvalg at tage denne Sag under nærmere Overvejelse. Jeg tror, at den trænger til det, og at man ikke opnaar det, man tilsigter, ved at gennemføre det foreliggende Forslag.

Grønborg: I Anledning af de nu faldne Udtalelser fra det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) vil jeg bemærke, at Hensigten med den foreslaaede Ordning netop er at undgaa denne Viadukt. Nu mener det ærede Medlem, at den kan vi alligevel ikke undgaa ret længe. Men jeg gaar ud fra, at naar Jernbaneautoriteterne gaar ind paa det, maa de have den Mening, at den vil kunne undgaa, og den samme Mening maa Stationsforstanderen have. Det er altsaa netop for at undgaa den dyre Viadukt, man ønsker at udvide den Plads, hvor Stationen ligger, og føre en Tunnel for Fodgængere under Vestergade. Denne Overkørsel er til meget stor Ulempe, selvfølgelig ogsaa for de Passagerer, der skal med Toget, men meget mere for Byens Beboere, navnlig dem, der har deres Virksomhed paa den ene Side af Over-

kørselen og deres Bopæl paa den anden og i Middagsstunden, naar de skal hjem, maaske kan komme til at vente et helt Kvarter. Men denne Ulempe fjernes, naar vi nu faar en Tunnel for Fodgængere.

Det ærede Medlem mener, at man ved at flytte Stationen en Toglængde mod Nord vil kunne undgaa den dyre Viadukt. Isaa Henseende har jeg forskellige Udtalelser fra Autoriteterne om, at de ikke vil garantere, at det vil kunne opnaas derved. En Toglængde siger i Virkeligheden saa lidt, og selv om Banen faar dette Stræk mere i Stationspladsen, vil man, som sagt, ikke garantere for, at vi for Fremtiden undgaar den dyre Viadukt. Ved den noget dyrere Flytning mod Nord vil man ikke være sikre paa at opnaa den Fordel, som det ærede Medlem pegede paa.

Endelig skal jeg sige til det ærede Medlems Bemærkning om, at der har været rejst Protester mod det omhandlede Anlæg, at Byens Beboere jo har haft Lejlighed til at udtale sig om Sagen og har overfor Ministeren erklæret, at de foretrækker en Udvidelse af Stationen eller en ny Station paa samme Sted, og kun for at undgaa den dyre Viadukt eller de dyre Arealerhvervelser mod Syd kunde de gaa med til en Flytning af Stationen mod Nord over paa den anden Side af Banen.

F. F. Samuelson: Ved Finanslovens første Behandling omtalte jeg, at der ved Statsbanernes Centralværksteder i København og Aarhus findes en Del Værkmesteraspiranter, men at man paa Finansloven ikke kan finde den Udgift, der er forbundet med disses Gerning. Om dette Forhold har nu Finansudvalget fremskaffet nogle Oplysninger, der findes i Betænkningen under Nr. 19. Af disse Oplysninger, som er meget interessante, fremgaar det bl. a., at der er 7 Afdelinger, hver med sit Fag, og at det forlanges, at Værkmesteren er haandværksmæssigt uddannet i det Fag, som han kommer til at lede, og at der derfor maa være mindst 7 prøvede Værkmesteraspiranter. Dette er naturligvis rigtigt, men det har ikke altid været saaledes. For en Del Aar tilbage ansattes saaledes en Maskinarbejder som Værkmester paa Tømrer- og Karetmagerværkstedet, og for faa Aar siden blev en Værkmester flyttet fra Kedelsmedien over i Vognværkstedet, hvis Arbejde han aldeles ikke var kendt med. Der var i Forvejen en anden Værkmester, som var kendt med Arbejdet i alle dets Enkelt-